

SZÍNLAP

**PINTÉR BÉLA: AZ ŐRÜLT, AZ ORVOS, A TANÍTVÁNYOK
ÉS AZ ÖRDÖG**

PINTÉR BÉLA ÉS TÁRSULATA

Szereplők:

Máté Edina - Roszik Hella

Máté Marika, Edina béranyja - Enyedi Éva

Máté József, Marika nagybátyja - Quitt László

Béla atya - Pintér Béla

Dr. Olasz Botond, pszichiáter - Friedenthal Zoltán

Hajdú László, polgármester - Thuróczy Szabolcs

Angyal Hajnal, Hajdú titkos szeretője - Szalontay Tünde

Bíró Melinda, Máté József menyasszonya - Szamosi Zsófia

Japán nők - Enyedi Évi, Roszik Hella, Pintér Béla

Őrültek - Thuróczy Szabolcs, Quitt László, Pintér Béla, Szamosi Zsófia

Ápolók - Póta György, Sipos Gergő/Vámos Marcell

Zenészek:

Sipos Gergő/Vámos Marcell - cselló

Póta György/Császár Péter - bőgő

Dramaturg: Enyedi Éva

Zenei munkatárs: Kémenczy Antal

Jelmez: Benedek Mari

Jelmeztervező munkatársa: Kiss Julcsi

Tér: Tamás Gábor

Fény: Varga László

Hang: Belényesi Zoltán

Maszkok: Kovács Dániel

Rendezőasszisztens: Hajdú Rozi

Zene: Darvas Ferenc

Pergolesi, Mozart és Allegri művei alapján

Írta és rendezte: Pintér Béla

Bemutató: 2007. október 1., Szkéné Színház

PINTÉR BÉLA

AZ ŐRÜLT, AZ ORVOS, A TANÍTVÁNYOK ÉS AZ ÖRDÖG

MÁTÉ EDINA

MÁTÉ MARIKA, *Edina „béranyja”*MÁTÉ JÓZSEF, *Marika nagybátyja*

BÉLA ATYA

DR. OLASZ BOTOND, *pszichiáter*HAJTDÚ LÁSZLÓ, *polgármester*ANGYAL HAJNAL, *Hajdú titkos szeretője*BÍRÓ MELINDA, *Máté József menyasszonya*

RECEPCIÓS NŐ

JAPÁN NŐK, ŐRÜLTEK, ÁPOLÓK

Üres kör alakú tér. A kör szélein sugár irányban négy híd. A bal oldalon a nézőtérhez közelebb az Orvos ül egy szintetizátor mögött. Ugyanezen az oldalon a színpad mélye felé egy emelvényen egy cselló, a színpad jobb oldalán szintén egy emelvényen pedig egy bőgő látható. A tér közepén Béla atya.

Béla atya

*Egy könyvből olvas. December hó első napján, pontban délelőtt tízkor, Máté Edina a Szegedi Hittudományi Egyetem másodévből elbocsátott hallgatója két ápoló kíséretében kilépett az Országos Pszichiátriai és Neurológiai Intézet főbejáratán, melyet a köznyelv egyszerűen csak Lipótnak nevezett. A portásfülke mellett elhaladva azonban nem a piros-fehérre festett elektromos sorompó felé fordította lépteit, hanem jobbra, a park hársainak irányába, mintha csak a Pesthidegkút felől érkező szellőkésnek engedelmeskedett volna. A szél olajon pirított hagyma illatát sodorta magával. Már nekiláttak az ebédnek az alagsori szakácsok! – gondolta a meggyötört arcú fiatal lány, majd a hársak közt köralakban elhelyezett padok egyikén megpillantotta a három férfit, mely három férfi közül kettő oly igen ismerős volt számára. Egyikük, a görbe hátú Béla atya, épp egy könyvből olvasott fel középmagas, kellemesnek hitt hangján. Edina nagybátyja, az erősen kopaszodó Máté József, ki hiúságból rendszeresen tarra borotválta fejét, feszülten figyelte az ismeretlen harmadik arcát, ki bíborszínű inget viselt hófehér köpenye alatt. Innentől az összes szereplő éneklő a szöveget Béla atyával Pergolesi: *Stabat Mater* 1. tételének dallamára (*Stabat Mater dolorosa*). Ő az orvos. – gondolta magában a lány, és mielőtt ész-*

revették volna, megállt. Megpróbált figyelni arra, amit Béla atya felolvasott, de ez a kedvezőtlen széljárás miatt nem bizonyult könnyű feladatnak. Néhány pillanat múlva azonban így sóhajtott fel: Hála néked, Mennyei Anyám! Még az elején jár! A születésnél! *Színre lépnek a Japán nők, Hajdú, Hajni és Olasz doktor, ki zongorán kíséri a jelenetet. Béla atya és a többiek el. A következő jelenetben Hajdú prózában, Hajni és a Japán nők viszont énekelve beszélnek. A két japán nő egy ereszkedő, keleties pentaton dallamra, Hajni pedig a „Barassóba felnőtt nyárfa” című moldvai népballada dallamára énekel.*

Japán nők	Négy órája érkeztünk
Hajni	Polgármester úr munkáját
Japán nők	Kedd hajnalban indultunk
Hajni	Városszerte megcsodálják
Japán nők	Kétszer kellett átszállni
Hajni	Szeretettel elárasztják
Japán nők	Bangkokban és Brüsszelben
Hajni	Négyévente megválasztják
Hajdú	Az igazsághoz hozzátartozik, hogy a város az én vezetésem alatt alapvetően pozitív irányba fejlődött, de a külső körülmények miatt még nem sikerült pontosan meghatározni a valódi profi-lunkat. Részben azért, mert egy mamutcég két éve elköltöztette innen az egyik leányvállalatát, és ez sajnos négyszáz munkahely megszűnésével járt. Most az idegenforgalom felé próbálunk elsősorban nyitni, ugye a Zámbori tó közelsége, és hát a környék mikroklímája egész Európában, de talán a világon is... Na most azt azért tudniuk kell, hogy a szerelőcsarnokok kitűnő állapotban vannak, és ha önök esetleg szintén egy kelet-európai leányvállalatban gondolkodnak...
Hajni	Ötkor kel és tejet iszik
Japán nők	Brüsszelből már lassabb volt
Hajni	Egész nap semmit sem eszik
Japán nők	Bécsen, Pesten, Pécsen át
Hajni	Este nyolc vagy kilenc tájba'
Japán nők	E-mailt küldtünk két napja
Hajni	Vacsorázzgat egymagába'
Japán nők	Kérdezzük, hogy megjött-e?
Hajdú	Hogyne, persze, megjött az e-mail! És rendkívüli örömünkre szolgált, hogy a világ másik végén önök ennyire tájékozottak városunkat és munkámat illetően.
Japán nők	Az örömhír mindennél gyorsabb. Az igazság nem ismer határokat.
Hajni	Szennyvíztisztítót épített Minden kátyút eltünttetett

- Tetőt húzott a művházra
Uszodát az iskolába
- Hajdú Hajnika! Kellemetlen, ha az embert így szembe dicsérik! Bár kétségtelen, hogy mindaz, amit elmondott, igaz. Nos! Önök azt írták a levélben, hogy úgy érzik, hogy valami új születhet ebben a városban. Én azt hiszem, hogy nem kell nagyon a sorok között olvasnom ahhoz, hogy rájöjjenek: önöket a szerelőcsarnok érdekli. Mégpedig elég komoly és konkrét elképzeléseik lehetnek, ha ilyen sürgősen, karácsony napján, szükségét érezték a személyes találkozáson. Na, most idáig erről nem tettek említést, de a további tárgyalások szempontjából elkerülhetetlen, hogy felfedjék, önök melyik távol-keleti cég képviselőjében vannak itt tulajdonképpen?
- Japán nők Mi nem azt írtuk, hogy valami, hanem hogy valaki fog megszületni itt. Jelet kaptunk a messzi napkeleten, hogy gyermek születik ebben a városban. Egy gyermek, aki uralkodni fog a világon.
- Hajni Ó Irgalom Atyja, ne hagyj el!
- Hajdú Uralkodni? Rajtam is?
- Japán nők Igen.
- Hajdú Egy kicsit összezavarodtam! Önöket ezek szerint nem a város, a szerelőcsarnok, vagy – urambocsá! – az én személyem érdekli, hanem egy gyermek, aki itt fog megszületni?
- Japán nők Igen, itt. A legnagyobb elhagyatottságban.
- Hajni Ó Irgalom Atyja, ne hagyj el!
- Hajdú Én azt hiszem, hogy itt valami félreértés lesz, mert ez a város a régió legdinamikusabban fejlődő települése. Ha az a gyermek a legnagyobb elhagyatottságban fog megszületni, akkor azt tőlünk jóval keletebbre kell, hogy keressék!
- Japán nők Nem! Egészen biztosan jó helyen járunk! De bocsásson meg, polgármester úr! Úgy tűnik, mi megbántottuk önt!
- Hajdú Jaj, dehogyis! Önök engem nem tudnak megbántani! Egyébként az e-mailben nem tettek említést semmiféle gyermekről, és mintha azt írták volna, hogy hárman jönnek!
- Japán nők Igen, de a harmadik útitársunk rosszul lett a bangkoki repülőtéren, és kórházba kellett szállítani.
- Hajni *Puskával a kezében be. „Barassóba felnőtt nyárfa” dallamára.*
Karácsonyi áhítatból
Kitéptétek Hajdú Lászlót
Idehívtátok hiába
Tűnjetek el a...
- Hajdú Hajnika! Nyugalom! Semmi baj! Akassza vissza a falra a vad-disznó mellé, legyen szíves! Miben tudnék segíteni önöknek?
- Japán nők Hol van a gyermek?
- Hajdú Hogy hol van a gyermek? Hát nézzék! Ha ebben a városban

- lenne kórház, akkor azt mondanám, hogy menjenek a szülészetre, de mivel nincs, ezért Hajnikához hasonlóan, egy helyet tudnék ajánlani, hogy hova menjenek maguk, de azt inkább nem mondom ki.
- Japán nők Segítsen, polgármester úr! Segítsen megtalálni a gyermeket!
- Hajdú Istenem, hát miféle jelet kaptak maguk ott a messzi napkeleten?
- Japán nők Egy csillag jelent meg az égen.
- Hajdú És abból kikövetkeztették, hogy a föld túlsó oldalán születik egy gyermek, aki maguknak olyan nagyon fontos?
- Japán nők Igen.
- Hajdú Hát nem tudom, akkor kövessék most is azt a csillagot!
- Japán nők A csillag! *Japán nők ki.*
- Hajdú Hogy döglőnétek meg a gyerekekkel együtt!
- Hajdú ki, Béla atya be.*
- Olasz doktor Hajdú László? Nem az ő polgármestersége alatt történtek azok az iszonyatos csecsemőgyilkosságok?
- Béla atya De igen, doktor úr!
- Olasz doktor Azóta sem találták meg a gyilkost?
- Béla atya Nem, öt év után megfeneklett a nyomozás. Lehet, hogy a mai napig közöttünk él.
- Olasz doktor Csak beteg ember lehetett! Mennyit is? Hány gyermeket gyilkolt meg?
- Béla atya Tizenháromat. Tizenháromat egyetlen éjszaka alatt. Az Úristen irgalmazzon neki!
- József Meddig várunk Editkére?
- Olasz doktor *Az órájára néz.* Már rég itt kellene lennie!
- József Rászólok a mobilján.
- Béla atya Hagyja, József! Ha megengedi, folytatnám.
- Olasz doktor Minek? Kiszámítható történet.
- Béla atya Igen, de a részletekben rejlik a lényeg. Ismernie kell az egész történetet, hogy pontos képet kapjon Edina valódi személyiségéről!
- Olasz doktor Na igen.
- Hajni *Énekel, Pergolesi: Stabat Mater 5. tételének dallamára (Quis est homo...).* Három évig voltam Hajdú László titkos szeretője. Budapesten kezdődött, pártkongresszus után. Éjszakába nyúlt az este. Sok whiskyt ivott. Csillogott a szemében valami vonzó, vad, állati fény. Mégis gyöngéden tett magáévá a Hotel Stadion különtermében. Attól az éjszakától fogva csak azért léteztem, hogy ő boldog legyen. Azon a bizonyos karácsonyon, mikor a két japán nő magára hagyta őt. Szívem fáj a fájaldalmától. Kiosontam a szobából. *Hajni el. Recepciósnő, Marika, József be.*
- Mari Jóska bácsi, tessék gyorsan intézni, mert baj lesz!
- József Intézem, Marikám! Nem lesz semmi baj! Kezicsókolom, boldog karácsonyt kívánunk!

- Recepciósnő Boldog karácsonyt! Jó estét kívánok!
- József Szeretnénk kivenni egy szobát ma éjszakára!
- Recepciósnő Nem tudok sajnos szobát adni. Minden szobánk foglalt.
- József Atyaúristen!
- Mari Baj van, Jóska bácsi?
- József Semmi baj, Marikám! Nyugalom! *Recepciósnőnek*. Nézze, nekünk jó lenne akármilyen egyszerű kis szoba is!
- Recepciósnő Sajnos minden szobánk foglalt. Január harmadikáig semmilyen szobát nem tudok adni önöknek.
- József Esetleg, ha valami felárral megoldható lenne... *Ötezerest nyújt*. Tessék már megnézni!
- Recepciósnő Uram, nincs szabad szobánk. Tessék eltenni a pénzt! Ha lenne, higgye el, hogy megmondanám, de nincs. Karácsonykor mindig tele vagyunk. Ilyenkor két hónappal korábban be kell jelentkezni, mert most maximum a garázsban tudnám elszállásolni önöket.
- József Az is jó lesz!
- Mari Csinálja már, Jóska bácsi, mert nagy baj lesz!
- József Türelem, Marikám! Úgy tűnik, hogy megoldódik! Nagyon kedves a hölgy.
- Recepciósnő Micsoda? Csak nem gondolta komolyan, hogy a garázsban fogom magukat elhelyezni?
- József Segítsen rajtunk, nagyon szépen kérem! Bejártuk a város összes szállodáját, sehol sem fogadtak be bennünket! Ha maga is kidob minket, az utcán kell töltenünk az éjszakát!
- Mari Jaj, jaj, Jóska bácsi! Úgy érzem, hogy megrepedt itten valami!
- József Jól van, Marika, ne mozogjál! *Recepciósnőnek*. Tetszik látni, milyen állapotban van az unokahúgom!
- Recepciósnő Látom, uram! Hívok egy mentőt, és menjenek be a kórházba!
- József Ne! Ne hívjon mentőt, nagyon szépen kérem! Mi nem mehetünk kórházba!
- Recepciósnő Mi az, hogy nem mehetnek kórházba?
- József Nézze! Mi magyarul beszélünk, magyarok vagyunk, de odakint-ről jöttünk.
- Recepciósnő Persze. Láttam én azt az első pillanatban.
- József Biztosan tetszett már hallani a béranyaságról.
- Recepciósnő *Balsejtelemmel*. Igen?
- József És hát, ahol mi élünk, ott elég nagy a nyomorúság, és a Cilika doktorék megszervezték Marikának, hogy lenne egy lehetőség, hogy beültetnek neki a méhébe egy megtermékenyített petesejtet, és hát olyan sok pénzt ajánlott az a magyarországi hölgy, hogy Marika elvállalta.
- Recepciósnő Most hányadik hónapban van?
- József A kilencedikben.
- Recepciósnő Atyaúristen!

- József Hát ez az! Eljött a kilencedik hónap! Idejöttünk, mert a szerződésben az állt, hogy Magyarországon kell megszülnie a gyereket. Leszállunk a vonatról, és sehol senki! Én egyébként arra tippelek, hogy kint voltak ők az állomáson, megláttak bennünket, és azt hitték Marikáról, hogy cigány, pedig nem cigány, csak fekete a haja!
Elfolyik a magzatvíz.
- Mari Juj, de érdekes volt! Bepisiltam, vagy mi volt ez? *Zene: Pergolesi: Stabat Mater 1. tételének basszus menete felgyorsítva.*
- Recepciósnő Na, azonnal hívom a mentőket!
- József De miből fogjuk mi azt kifizetni? Nekünk nincs semmilyen kártyánk!
- Recepciósnő És ha meghal az unokahúga? Az jobb lenne magának?
- József De miért halna meg? Régen is a háznál szültek az asszonyok! Ma is divat otthon szülni!
- Recepciósnő Maga nem normális! Nincs vonal, vagy mi van ezzel? Átmegek a szomszédba telefonálni!
- Mari *Belecsimpaszkodik.* Ne tessék elmenni! Tessék nekem segíteni!
- Recepciósnő Engedjen el!
- Mari Nincsen nekem se apucikám, se anyucikám! Én vigyáztam végig a terhességben! Nem ittam az alkoholt, nem cigarettáztam, miért pont most rontsam el! Tessék nekem segíteni, hát csak jobban tetszik érteni hozzá, mint a Jóska bácsi!
- Recepciósnő Engedjen el! Én nem vagyok orvos! Hívom a mentőket! *Kirohan.*
- Mari Mi lesz most?
- József El kell mennünk innen, Marikám!
- Mari Jól van, csak arra kérem, hogy lassan menjünk, mert nagyon hasigat itten valami!
- Recepciósnő El ne menjenek innen! Meg ne próbálja elvinni! Megértette?
- Mari Tudtam, hogy vissza tetszik jönni! Tudtam, hogy jó szíve van magának! *Elájul.*
- Recepciósnő Hozzon vizet!
- József Honnan?
- Recepciósnő Onnan, de most azonnal! Halló! Tessék felébredni! Hallja? Térjen magához! *Leönti a vízzel. Zene ki.*
- Mari O Tannenbaum, O Tannenbaum...
- Recepciósnő *Pofozgatja.* Marika! Halló! Hall engem? Válaszoljon!
- József Önkívületi állapotba került a tolófájdalmak hatására!
- Recepciósnő Akkor nyomja!
- József Ne nyomja! Nem szabad!
- Recepciósnő Mi az, hogy nem szabad? Ezt akarták, nem? Megszüljük a gyereket!
- József De van egy deformáció a medencéjében! Csak császározni lehet!
- Recepciósnő *Iszonyodva.* Császározni? Császározni? *Zene: Pergolesi: Stabat*

Mater 1. tételének basszus menete felgyorsítva.

Úristen! Úristen! Atyaúristen! *Elővesz egy pár háztartási gumikesztyűt és egy sniccert. Felkészül a császármetszésre.* Lélegzik, ugye?

- József Igen.
- Recepciósnő Jó. Most ne próbálja magához téríteni! *A hashoz illeszti a sniccert.*
- József Lejjebb!
- Recepciósnő Tessék?
- József Lejjebb! Ott szokták, a bikini vonal alatt.
- Recepciósnő Fogja be a pofáját! *Metszés. Kiemeli a babát.*
- József Ne ott! Hagyjon rá legalább tíz centit!
- Recepciósnő Itt jó lesz?
- József Igen. Azt hiszem, igen.
- Recepciósnő *Elvágja a zsinórt, zene ki.* Mi van ezzel? Miért nem sír?
- Mari Hol van a pici baba?
- József Tartsa fejfelé, és adjon neki egy pofont!
- Recepciósnő Micsoda?
- József Adjon neki egy pofont! Ezt így szokták, hogy beinduljon a vérkeringés és a légzés.
- Mari Hol van a pici baba?
Recepciósnő megpofozza a babát. Hajni be, injekciós tűvel a kezében.
- Hajni Jó estét, kellemes ünnepeket kívánok! Érdeklődni szeretnék, hogy van-e a házban újszülött csecsemő?
- Recepciósnő Meghalt! Nem sír, nem lélegzik!
- Hajni Őszinte részvétem! *Ki.*
- Mari Hol van a pici babácska?
- József Próbálja még! Adjon neki még egyet!
- Recepciósnő *Pofon.* Semmi! Nem csinál semmit! Ez nem él!
- József Adja ide! *Ahogy át akarja adni, kicsúszik a kezükből, és leesik. Felsír. Megjelenik a felnőtt Edina és két ápoló. Az ápolók elfoglalják helyüket a bőgő és a cselló mögött.*
- Béla atya Ó! Edina! Már nagyon vártunk benneteket! Ő a doktor úr.
- Olasz doktor Kezicsókolom! Olasz Botond vagyok. Örülök, hogy találkoztunk!
- Béla atya Éppen a születésnél tartottunk. Ha megengeded, folytatnám. Olyan gyönyörű a vége, amikor a gyermek felsír! És a doktor urat is annyira érdekli, ugye?
- Olasz doktor *Meggyőződés nélkül.* Igen.
- Béla atya *Olvass a könyvből.* Angyal Hajnal, a szálloda önműködő ajtaján kilépve, hazafelé fordította lépteit. De alig kerülte meg a Petőfi utca sarkán éktelenkedő hatalmas kátyút, különös hang ütötte meg a fülét. *Innentől kezdve a jelenet szereplői kórusban éneklük a szöveget, melyet az orvos zongorán, a két ápoló pedig csellón és bőgőn kísér.*
- Kórus Csecsemősírás. – gondolta magában, és szívverése felgyorsult.

- Hajni Hát mégis él! Kár. Egyszerűbb lett volna így. Mindegy. Ő lesz a tizennegyedik – gondolta, és lassan elindult a szálloda felé. Kivette táskájából a fecskendőket és a méreggel telt ampullát, és elgyakorolta magában, hogy mit mond majd, ha átlépte az ajtót. *Be.* Jó estét kívánok! Hallom, mégis sír a baba! Ennek szívből örülök! Vér Aranka vagyok! Védőnő a megyei kórházból. Rendkívüli védőoltást kell beadnom minden újszülöttnak a madárinfluenza ellen. Nem tetszettek hallani róla? Nem? Nem baj! Hallják majd eleget a napokban a tévéből meg a rádióból. Na, akkor be is adom gyorsan a kicsinek a szurit, és nem is zavarom önöket tovább.
- Kórus Idáig jutott gondolatban, mikor a bejárathoz ért. Az ajtószárnyak automatikusan szétrándultak előtte, ekkor azonban ismerős alakot pillantott meg a hallban. Elkéstem! – Villant át hirtelen az agyán. – És most már biztos, hogy ez az a gyermek! Megúsztta. Egyelőre megúsztta.
- Japán *Énekelve beszél, már az „Ó gyönyörűszép, titokzatos éj” dallamvilágában.* Jó estét kívánok! Akira Nogaszava néven foglaltunk itt szállást ma éjszakára.
- Recepciósnő Tessék?
- Japán Ez a Hotel Kikelet?
- Recepciósnő Igen.
- Japán Utánanézne, kérem? Foglaltunk itt egy szobát Akira Nogaszava néven.
- Recepciósnő Ja, igen. Igen. Emlékszem. Nem úgy volt, hogy hárman jönnek?
- Japán De igen. Csak sajnos elszakadtunk egymástól, mert rosszul lettem a bangkoki repülőtéren. De hál' isten meggyógyultam, és találtam egy gyors csatlakozást. Az útitársaim is hamarosan megérkeznek. Nagyon boldogok lesznek. Ők is nagyon boldogok lesznek.
- Kórus Ó gyönyörű szép titokzatos éj,
Égszemű gyermek, csöpp rózsalevél.
Kisdedként az édes Úr
Jászolában megsimul
Szent karácsony...
A csillagot követve kimegy Mari a babával.
- Olasz doktor Igen, ez elég érdekes volt. Edina! Mi most azért vagyunk itt, hogy megállapítsam rólad, hogy elmeháborodott vagy avagy sem. Nem kell megijedned! A beszélgetésünknek csupán annyi a tétje, hogy most rögtön engedjünk-e haza vagy egy kicsit később. Először is azt szeretném megkérdezni tőled, hogy ki vagy te? Hogy hívnak téged?
- Edina Nagy Katalin. Minden oroszok cárja.
- Olasz doktor Hogy?

- Edina *Nevet. Máté Edina.*
- Olasz doktor Örülök, hogy ilyen vicces kedvedben vagy! A következő kérdés az lenne, hogy te vagy-e az Isten lánya? *Edina nevet.* Az egy-szülött lánya az anya Istennek, akitől te közvetlenül származol?
- Edina Ez egy idióta zagyvaság! Én olyan értelemben mondtam azt, hogy én vagyok az Isten lánya, mint ahogyan mindannyian Isten gyermekei vagyunk. Az más kérdés, hogy létezik Egyiptomban egy négyezer éves cserépdarab, amelyre ó-héberül nőnemben írták le Isten nevét, de ebbe én most nem akarok belemenni! Itt az a probléma, hogy a Hajdú Lacika össze-vissza beleirkált mindenféle hülyeséget a könyvébe. De nem ez a baj! Az a baj, hogy beadnak nekem itt egy injekciót, amitől annyira fáj a fejem, hogy semmire sem tudok koncentrálni.
- Olasz doktor Nem. Olyan injekciót te nem kapsz, amitől fájhatna a fejed. A kórlapod szerint napi négy milligramm Epotentet kapsz, ami egy gyenge nyugtató, és még soha, senkinek nem fáj tőle a feje.
- Edina Igen, én ezt elhiszem, de nekem sajnos fáj, és mindennap új adagot kapok, hiába könyörgök az ön kollégáinak.
- Olasz doktor A kollégáim bizonyára elmagyarázták neked, hogy nem az Epotenttől fáj a fejed, hanem a fronttól, esetleg migréntől...
- Edina Nem! Soha életemben nem fáj a fejem, csak mióta ezt az injekciót kapom.
- Olasz doktor Ezek szerint te értesz a gyógyszerekhez?
- Edina Segítsen, doktor úr! Intézzé el, hogy szüntessék be a kezelést!
- Olasz doktor Az Epotent a te esetedben a legadekvátabb medicina. Javasolni fogom, hogy a nagyobb hatékonyság érdekében emeljék az adagodat minimum a duplájára. *Edina nevet.* Sajnálom. Nem tudom elviselni, ha egy beteg okosabb akar lenni az orvosánál.
- Béla atya De mégis, doktor úr, ha annyira szenved tőle, nem lehetne szüneteltetni a kezelést egy rövid időre? Csak próbaképpen!
- Edina Ön orvos?
- Béla atya Nem, Edina, én nem vagyok orvos. Én lelkipásztor vagyok.
- Edina Akkor miért szól bele orvosi kérdésekbe?
- Béla atya Azért, mert szeretnék segíteni neked.
- Edina Saját magán próbáljon meg segíteni! De aztán nehogy maga is félreértsen, és Onán bűnébe essen nekem!
- József Na ez az! Ez az Edikének az igazi hangja! Így szokott ő beszélni Béla atyával! Úgy tessék elképzelni, hogy ez a gyerek hatéves korától fogva állandóan templomba akart menni! És hát ezzel az volt a baj, hogy az én akkori vallásom szerint mi nem templomba jártunk, hanem zsinagógába. Na most képzelje el a doktor úr, hogy a hatéves gyerek elkiáltja magát a zsinagógában, mikor ott imádkoznak körülötte a zsidók, hogy: „Unatkozom, Jóska bácsi!

- Edina Menjünk már át a Szent István Bazilikába!"
- József Nem veszed észre, hogy senkit nem érdekel, amit mondasz?
- József Na, aztán tizenkét éves korában nem jött haza az iskolából. Egy idő után azt mondja a Marika, hogy nézzük meg a templomban! Ott volt. Béla atyával beszélgetett az első padsor szélén.
- Béla atya *Stabat Mater 8. tétel (Fac tu ardeat...)* dallamára.
Furcsa gyermek.
Érdekes ez a kislány.
Különös ez a gyermek.
Szóról-szóra tudja a bibliánkat,
Pedig sohasem járt nálunk!
Fáj! Ez nekem fáj!
Kérem, József, engedje hozzánk!
Engedje őt hozzánk!
- József Másnap elvittem Edikét az első hittanórára. A következő évben együtt lettünk elsősíndozók, rá egy évre pedig mindketten megkeresztelkedtünk. *Zene vége.*
- Olasz doktor Mióta érzed azt, hogy te vagy az Isten lánya?
- Edina Bocsánat, nem hallom.
- Olasz doktor Mióta érzed azt, hogy te vagy az Isten lánya?
- Edina Bocsánat, nem hallom.
- Béla atya Na igen, ezt most egy darabig nem fogja abbahagyni, úgyhogy azt javaslom magának, hogy többször már ne is kérdezze meg tőle. Nekünk József esküvőjén említette először, hogy ő lenne az Isten lánya.
- Olasz doktor József esküvőjén?
- Béla atya Igen. Aznap őrült meg egyik pillanatról a másikra, és aznap szegődtek mellé a tanítványai.
- Olasz doktor Edina! Kik voltak a tanítványaid?
- Edina Bocsánat, nem hallom.
- Béla atya Doktor úr, most már tényleg megkérem, hogy ne kérdezze meg tőle többször, jó?
- József Hát volt a Marika, ugye. Tetszik tudni, ő volt, aki megszülte, de nem ő volt az igazi anyja. Aztán volt Hajdú László, a Szürke Galamb...
- Olasz doktor Szürke Galamb?
- Béla atya Felvette ezt a nevet miután Edina megkeresztelte. Egyébként ezt a könyvet is Hajdú László írta.
- Olasz doktor *Gúnyosan.* Ezek szerint mi most a „Szürke Galamb Evangéliumát” olvassuk éppen.
- Béla atya Én az evangélium szót semmi esetre sem használnám!
- Olasz doktor Elnézést kérek!
- József És hát, aznap este térítette meg a Bíró Melindát is, akit akkor vettem volna feleségül, és aki azóta a Mennydörgés Lányának

- hívja magát.
- Olasz doktor Érdekes esküvő lehetett. Hogy képzeljem el? Mint egy átlagos lakodalmat?
- Béla atya Igen. Eleinte teljesen úgy festett, mint egy átlagos lakodalom. Ha megengedi, doktor úr! *Tus, a színen megjelennek az esküvő szereplői: Hajdú, Hajni, Bíró Melinda (menyasszonyi ruhában) és Marika.* Ritkán adatik meg egy papnak, hogy olyan személyt eskessen, akit tíz évvel korábban keresztelt meg. József esetében ez azért történt így, mert ő már a férfikor derekán járt, mikor az Ószövetség hitéről az Újszövetség hitére tért. Drága József! Szépséges Melinda! Következő „randevúnk” az oltár előtt minden bizonnyal keresztelő lesz. Hogy ez minél előbb bekövetkezzen, kérem rátok az Úristen áldását. *Tus.* Most pedig Edina fog felolvasni egy részletet az „Énekek énekéből” az ifjú pár tiszteletére. Bátran!
- Mari Edike! Alig van már kaja, a bor meg teljesen elfogyott!
- Edina Ez nem rám tartozik.
- József Mi az, hogy elfogyott? Tíz karton bort vettem, abból maximum négyet bontottál föl!
- Mari Én nem tudom, hogy hogy volt, vagy mint volt, de hogy a kamrában nincs több bor, az biztos!
- József Képtelenség! Nézd meg még egyszer! Hajnika! Menjen már maga is, ne csak ez a kis gyagyás!
- Edina *Olvas.* Mert a hazug gazda így okoskodott: Feleséget hozok magamnak a szomszéd országból. Kiválasztom a legszegegyebbek közül a legszebbet. Hazahozom és nagy lakodalmat csapok. Sok vendéget hívok, hogy lássák milyen szép, fiatal feleségem van, és mindenki engem irigyel majd. A vendégek azonban átláttak a hazug gazdán. A szegény lányt sajnálták, a hazug gazdát pedig megvetették. *Melinda sírva fakad.*
- Béla atya Ez nem az „Énekek énekéből” volt, Edikém.
- Hajni Hát Józsikám, tényleg nincs több bor a kamrában. *Melindának.* Sírsz, kicsi bogaram?
- József Mi az, hogy nincs? Tíz karton minőségi bort vettem! Kibontottunk belőle négyet, hatnak ott kell lennie a kamrában.
- Hajdú Elnézhatték a szállítók a megrendelést. Előfordul az ilyesmi. Írok egy sms-t a Szalai Pistának, hogy küldjön át vagy negyven palack Pinot Noir-t. Ez a bikavér már amúgy is marta a gyomromat.
- József *Kihúz a zsebéből egy papírt.* De hát a megrendelőn itt van feketén-fehéren, hogy... Atyaúristen!
- Hajni *Melindának.* Sírsz, kicsi bogaram? Sírjál csak! Ez az élet rendje! Józsikám! Csókolja már meg ezt a szegény asszonyt! *József nagy nehezen megcsókolja Melindát.*

- Edina Mert amíg az erősebb uralkodik a gyengén, pokol lesz a föld, de ha a gyenge tartja kordában az erőszakost, megváltozik a világ. Mert amíg a férfiak uralják a földet, erőszak lesz csak. De eljövend az Isten lánya, aki enyhületet hoz. Szeretet ural majd mindent, és aki követi az Isten lányát, üdvözülni fog, aki pedig hátat fordít neki, pokolra jut.
- Béla atya Ezt honnan idézted, kisbogaram?
Hajdú Ne törődjön vele, Béla atya! Feminista szöveg. Ezekon szoktam a legjobban röhögni.
- Béla atya Edina, mi történt veled?
Edina Tegnap este a Tisza parton megláttam, hogy milyen lesz a világ ötven év múlva, és egy hang az Isten lányának szólított engem.
- Béla atya Remélem, az egyetemen nem beszélsz ilyen hülyeségeket!
Edina De igen. Az egyetemen is beszéltem ezekről a dolgokról, és természetesen azonnal elbocsátottak.
- József Mit mondtál?
Edina Azt mondtam, hogy kirúgtak az egyetemről! Süket vagy?
Béla atya Edina, mikor történt ez?
Edina Ma reggel.
Béla atya Ma reggel? Akkor ott volt a püspök úr is?
Edina Igen.
Béla atya És egészen pontosan miket beszéltél te ott?
Edina Én nem tartozom magyarázattal önnek.
Béla atya Nem tartozol magyarázattal nekem? Jó! Hívom a püspök urat!
Edina Sajnálom magát, Béla atya. Tizenkét éves korom óta szerelmes belém. Reménytelenül, mert maga sajnos nekem sohasem tetszett.
- József Te tudod, hogy mit beszélsz?
Edina Nem tetszik, na! Hát van ilyen, nem? Egyébként nyugodjanak meg! Soha nem nyúlt hozzám egy ujjal sem, csak szerelmes belém a maga szerencsétlen módján.
- Hajdú Na igen. Hát akkor Hajnikával mi lassan el is búcsúznánk. Még egyszer kívánunk sok boldogságot az ifjú párnak és további kellemes szórakozást!
- Edina Itt maradsz!
Hajdú Ezt nekem mondtad?
Edina Neked.
Hajdú Te el vagy tévedve, kisszívem! Én nem a nagybátyád vagyok vagy Béla atya, akivel úgy beszélhetsz, mint a kutyával! Én ennek a városnak a polgármestere vagyok, tudod? Az én aláírásom kellett ahhoz, hogy felvegyenek az egyetemre! Arra az egyetemre, ahonnan most kirúgattad magad a hülye feminista dumáiddal! Neked meg kellene csókolnod a kezemet, hogy segítetttem neked, tudod, kisszívem? Meg hogy elintézttem nektek az állam-

- József polgárságot! Meg hogy állást szereztem a nagybátyádnak! Már ne haragudjon meg, polgármester úr, de az állampolgárságot tudomásom szerint Béla atya intézte el nekünk!
- Hajdú Béla atya? Béla atya? Na ez az! Erről beszéltem neked, Hajni! Erről a bamba idiotizmusról! Hát mit gondol maga, Józsikám? Azt hiszi maga, hogy a Béla atya föl ment a Polo-motoros Wartburgjával Pestre, és elintézte az állampolgárságot két nap alatt? Amire mások éveket várnak? Tudja mit tett a Béla atya a maguk érdekében? Azt, hogy szólt nekem! És én elintézttem két nap alatt! És mit kaptam cserébe? Semmit! Gyűlöletet! Azt, hogy gyűlöl engem mindenki! Az egész város!
- Hajni Miről beszélsz, Lacikám? Hát most választottak újra!
- Hajdú Két százalékkal! Az semmi! Az nulla!
- József Most ne haragudjon meg, polgármester úr, hogy a szemébe mondom, de én nem tudok alakoskodni! Igenis itt, szemtől szembe megmondom magának, hogy én magára szavaztam.
- Hajdú De ki festette a garázsajtómra, hogy „csecsemőgyilkos”?
- Hajni Húsz éve történt, Lacikám! Húsz éve! Neked most nem ezzel kell törődnöd, hanem a várossal és velem!
- Hajdú Kiegttem, Hajni! Már az első rocky után inget kellett cserélnem! Erekción problémáim vannak! Most neked meséljem?
- Hajni Megoldjuk, Lacikám. Minden problémádat meg fogjuk oldani közösen.
- Hajdú *Hajni kivételével mindenkinek.* Hogy dögölnétek meg mindannyian!
- Edina Térdelj le, Hajdú László! Térdelj le előttem, mert én vagyok az a gyermek, aki húsz éve ebben a városban született! Engem kerestek a Japánok, miattam kellett meghalni a tizenhárom újszülöttnek. Nem te ölted meg őket, nem tudod, ki volt a gyilkos, de azóta is szenvedsz miattuk. A szenvedésed azonban ma véget érhet, ha követsz engem! Térdelj le, Hajdú László! Térdelj le és vezekelj mellettem azért, mert azon a bizonyos karácsonyon egy pillanatra a halálomat kívántad! *Hajdú letérdel.*
- Hajni Mit csinálsz, Laci? Állj fel! Nem hallottad? Azt mondtam, hogy állj fel!
- Edina Nincs már hatalmad fölöttem! Menj el innen!
- Hajni Én akkor megyek el innen, amikor én akarok!
- Hajdú Menjen, Hajnalka! Hagyjon magamra a gyermekkel!
- Hajni Miféle gyermekkel? Ez a kiscsaj megbolondult! Ez egy hülye!
- Hajdú A galamb! Hajni, nem látod a galambot?
- Hajni Milyen galambot? Nincs itt semmiféle galamb!
- Melinda De igen! Én is látom!
- Hajni Jó. Hol várjalak meg? Hol találkozunk?

- Hajdú *Halkan.* Sehol. Maga ne várjon rám soha többé!
- Hajni Tizennyolc évig vártam rád! Tizennyolc év után így akarsz elküldeni engem?
- Hajdú Bocsásson meg nekem! Bocsásson meg, ha tud!
- Edina Menj ki innen! Menj ki! Most!
- József Hajnika!
- Béla atya Te mit képzelsz magadról, hogy így beszélsz az emberekkel? Te tényleg azt hiszed, hogy te vagy az Isten lánya?
- Edina Te mondtad!
- Béla atya Te nem vagy normális!
- Mari Jóska bácsi! Ültem a kamrában, néztem az üres dobozokat. Egyszer csak a semmiből ott terem egy üveg bor. Aztán még egy! S még egy! S még egy! Vagy ötven üveg ilyen koccintós bor van most a kamrában!
- Melinda Ezt Edina tette!
- Béla atya Mit tett Edina? Mit? Elaludt a Marika a kamrában, közben bepakolták a polgármester úr borát a Szalai Pistáék! *Edina rámutat az asztal közepén álló üveg vízre, ami borrá változik.*
- Béla atya Szabadíts meg, Uram! Szabadíts meg a gonosztól!
- Mari Ne tessék ilyeneket mondani Edikére! Ne tessék bántani az én kislányomat!
- Béla atya József! Fogja a feleségét, és menjünk innen most azonnal!
- Kórus *Stabat Mater 1. tételének dallamára.* Mikor a víz az esküvőn borrá változott, a menyasszony letépte fátylát és a földbe taposta. A lány elé vetette magát, és könyörgött neki. Edina kinyújtotta felé a kezét, pedig tudta – már akkor tudta – hogy ő fogja elárulni! Attól a naptól fogva három tanítványa lett. Hajdú László, a „Szürke Galamb”, Bíró Melinda, a „Mennydörgés Lánya” és Máté Marika, aki világra hozta, de nem ő volt az igazi anyja. Követték őt mindenhová, akárhová ment. Utánamentek még az örültekházába is, és követelték Béla atyától, hogy engedje, engedje szabadon őt!
- Béla atya Menjenek el innen! Edinának most nem magukra van szüksége, hanem egy orvosra, mert beteg! Súlyos elmebeteg! *Edina, Béla atya és Olasz doktor kivételével mindenki ki.*
- Olasz doktor És miért vezetted félre ezeket a szerencsétlen embereket? Miért hazudtad nekik azt, hogy van Isten? Miért? Amikor tudod, hogy nincs! Mert ha épelméjú vagy, akkor tudnod kell, hogy nincs! Nem az a lényeg, hogy férfi vagy nő, hanem az, hogy nincs! Nincs! Nincs! Nincs! Nincs! Nincs! *Csend.*
- Edina Nincs! Egészen addig, míg a halál közelébe nem kerülsz. Mint ahogyan te is, doktor úr, két napja, mikor kijött a torkodban talált daganat szövettani eredménye. Emlékszel arra a pillanatra, ugye? Azt a mondatot ismételtted, hogy: „Istenem, segíts!”

- most meg jól szemem köptél. De aztán – mivel sajnos kishitű ember vagy – depresszióba estél, beletörődtél a sorsodba, pedig nem vagy te még halott, doktor úr! Lehet, hogy a szövettani vizsgálat eredménye téves. Ki tudja?
- Béla atya Vigyázzon, doktor úr! Ne hagyja magát befolyásolni! Edina nagyon sok kórházban megfordul. Felismerhette önt, és utána járhatott az ön szörnyű és sajnálatos betegségének.
- Olasz doktor Ez igaz? Tényleg jártál a Kékgyólyó utcában?
- Edina Igen. Ismerős az arcod. Lehet, hogy felismertelek. Ki tudja!
- Béla atya Önnek megvan a maga vallása, melyben megkeresztelkedett. Higgye el, hogy csak mi tudunk segíteni önnek egy ilyen nagy baj esetén. Nézze, mi nem áztatjuk a híveinket csodákkal, pusztán felhívjuk a figyelmüket a hit valódi erejére, amely megtanít méltósággal... *Megcsörren Olasz doktor telefonja.*
- Olasz doktor *Felveszi a telefont. Zene: Mozart: Requiem, 1. tétel (Requiem aeternam), zenei kíséret csellóra és bőgőre.* Halló! Igen. Igen? De igen, csak most egy kicsit nehezen tudok... Igen. Köszönöm! Tudom, de akkor is köszönöm! Viszonthallásra! Egy pillanat! Pillanat, doktor úr! Ismer ön egy Máté Edina nevű hölgyet? Fiala, huszónéves... Értem. Nem is dolgozik az épületben ilyen nevű hölgy? Értem. Hagyja csak, ne nézzen utána, doktor úr! Köszönöm! Viszonthallásra! *Csend.* Honnan tudta, hogy fel fog hívni az orvos?
- Edina Nem tudtam. Én csak annyit mondtam, hogy talán felhív majd.
- Olasz doktor Jó. Ha mindenáron titkolni akarod, akkor titkold! Bár jobban tennéd, ha őszinte lennél hozzám, mert a sorsod egy hajszálon függ!
- Edina Talán bizony azt hiszed, hogy te függesztetted fel, doktor úr?
- Olasz doktor Nem, de én elvághatom azt a hajszálat.
- Edina Ebben tévedsz. Mert azt ugyebár elismered, hogy csak az vághatja el a hajszálat, aki felfüggesztette. *Csend.*
- Olasz doktor Te olvastál Bulgakovot, ugye?
- Edina Nem. Soha életemben.
- Olasz doktor Na igen. Béla atya, én a következőket gondolom. Ez a lány nem elmeháborodott. További kezelését az intézetben nem javaslom. Mivel azonban viselkedésének némely eleme definiálható enyhe személyiségzavarként, szükségét látom a rendszeres kontrollnak, melyet én kívánok ellátni heti két alkalommal.
- Béla atya Ekkor Béla atya – kit a tanítványok váratlan megjelenése már kellőképpen felbőszített – kimondott egy olyan mondatot, amit önmaga sem értett egészen pontosan: Na most, doktor úr, én szeretnék elosztatni önben egy téveszmét! Attól még, hogy valaki katolikus, az nem jelenti azt automatikusan, hogy hülye is! *Kis szünet.* Mert ha Edina normális, akkor az egyház az elmebeteg.

- Olasz doktor Ez magának ilyen evidencia?
Béla atya Igen, ilyen evidencia! Mint ahogy az is, hogy minden oldalról támadnak bennünket. Olyanok is, akik tőlünk kapták a keresztiséget, szembe fordulnak velünk, és a torkunknak ugranak!
- Olasz doktor Nézze! Én orvos vagyok. Ha elém hoznak egy embert, akkor a viselkedéséből kell következtetnem az állapotára. Ugye korábban említettem az enyhe személyiségzavart, de én ennek az embernek a viselkedésében nem találtam semmit, ami miatt zárt osztályra kéne utalnom.
- Béla atya Mert nem olvasta végig ezt a könyvet!
Olasz doktor Hagyjon már engem békén azzal a könyvvel! Én nem könyveket gyógyítok, hanem hús-vér embereket!
- Béla atya *Előbb Edinára, majd Olasz doktorra mutat.* De ez a hús-vér ember félrevezetheti ezt a hús-vér embert! Itt viszont le van írva minden feketén-fehéren. Minden, amit tett! Minden, ami miatt ide hoztuk!
- Olasz doktor De ebben a könyvben is egy hús-vér ember írja le a szubjektív véleményét! A Szürke Galamb! Ha történetesen négyen írták volna le Edina cselekedeteit, most négyféle verziót olvashatnánk.
- Béla atya De perpillanat ez az egy dokumentum áll rendelkezésünkre és a tévéfelvétel.
- Olasz doktor Milyen tévéfelvétel?
Béla atya Benne lesz a könyvben. Folytathatom?
Olasz doktor Maga olyan rögeszmésen ragaszkodik ahhoz a könyvhöz, hogy néha már az az érzésem, hogy magát kéne megvizsgálnom.
- Béla atya Folytathatom?
Olasz doktor Folytassa!
Béla atya Béla atya folytatta volna, de attól a perctől fogva már Hajdú László olvasta fel a könyvet.
- Kórus: *Requiem, 2. tétel (Kyrie) dallamára.*
Tanítványok: Attól a perctől fogva már Hajdú László olvasta fel a könyvet. A Szürke Galamb, a volt polgármester.
Edina és Hajni: Mondjátok meg nekem, hogy ki vagyok én!
Tanítványok: Ki vagy te Edina?
- Mari *Próza.* Megmondom én neked, hogy ki vagy te, Edike! Te vagy a szegények jótévője! Olyan vagy te, mint Mátyás király! Én vagyok még olyan igazságos, mint Mátyás király, úgyhogy ezt biztosan tőlem örökölted, pedig nem is én vagyok az igazi anyukád, úgyhogy én nem is értem ezt az egészet.
- Melinda Aki belenéz a te két óceánkék szemedbe, tudja, hogy ki vagy te! A legnagyobb feminista, aki valaha létezett a földön! Az Anyaisten szépséges lánymessiása! A női erő alfája és ómegája! A vágy, a remény, a szerelem és az élet! Uralkodásod elkezdődött, és

- Hajdú sohasem ér majd véget! Ámen!
 És eljött az óra, és eljött a perc, és eljött az Anyaisten lánya értem! Akiről az Ószövetség prófétái jövendöltek! Az új világrend első hírnöke! A lánymessiás!
- József Áhí! Timné et smot otám háneviim, áser nivú ál mesihá!¹
 Hajdú Mit mond?
 József Rák bikásti mimhá, bekávod ráv, áh seli, setimne li et smot otám neviim áser nivú ál mesihá.²
- Hajdú Meg van maga zavarodva, Józsikám, vagy mi történt magával?
 József Ja nem, csak hallottam, hogy az Ószövetségről beszélt, és gondoltam az lesz a legokosabb, ha a félreértések elkerülése végett ó-héberül vitatjuk meg a kérdést. Szóval. Ámin lehá kol dávár se-tohál lehohiáh ve-lehárot li bá-Tánáh.³ Hm? Nincs válasz. Edina? Esmáh leszoheáh gám itáh.⁴ Hát igen. Te sem válaszolsz. Csak azt tudnám, vajon miért akarnak mindenáron tanítani a tudatlanok!
- Edina A tudatlanok között az a legtudatlanabb, aki azt hiszi, hogy tud valamit.
 József Lehet, hogy én nem tudok semmit, Edikém, de akkor is húsz évig eredeti nyelven olvastam az írást! Húsz évig! Nézd meg, itt van a homlokomon az imakocka nyoma! Itt vannak a karomon az imaszíj bevágásai! Vagy mutassak mást? Mutassak mást, kislányom? Megmutathatom!
- Olasz doktor Máté úr! Ön gyakran szokott hasonló felajánlásokat tenni a hölgy rokonainak?
 József Tessék?
 Edina *Marikára mutat.* Te ismered ezt az asszonyt?
 József Hogyhogy ismerem? Hát persze, hogy ismerem!
 Edina Elég butának tartod őt, ugye?
 József Hát nem tartom butának, de nem egy éceszgéber!
 Mari Áhi, bevákásá, oti tisál ál há-kátuv!⁵
 József Mimátáj át medaberet száfá zu?⁶
 Mari Hámilá éjna hásuvá, kefi sehásuvá másmáutá!⁷
 Béla atya Mit mond? Van értelme annak, amit mond?
 József *Megbabonázottan.* Van.

1 Testvérem! Nevezd meg kérlek a Prófétákat, akik asszonymessiásról jövendöltek!

2 Csak tisztelettel megkértelek testvérem, hogy sorold fel azokat a prófétákat, akik szerinted asszonymessiásról jövendöltek!

3 Én elhiszek neked mindent, amit bizonyítani tudsz az írásban.

4 Veled is szívesen elbeszélgetek.

5 Testvérem! Kérlek, engem kérdezz az írásról!

6 Mióta beszéled te ezt a nyelvet?

7 Nem a szó a fontos, hanem a szó értelme.

- Béla atya A Marika tud ó-héberül? Mióta tud a Marika ó-héberül?
 József Nem tud ez semmit, Béla atya. Nem tud ez se írni, se olvasni, nemhogy ó-héberül.
- Mari Ke-mo se katuv: hálo dibártí elehá leemor: kol áser jedáber hásém oto eesze.⁸
- Béla atya Mit mondott?
 József Menjünk innen, Béla atya! Menjünk innen most azonnal!
 Edina Fáj a fejem! Fáj! Fáj!
 Kórus Kyrie eleison
 Christe eleison
Olasz doktor bead neki egy injekciót, amitől Edina jobban lesz, mire véget ér a kórus.
- Edina Mi volt ez?
 Olasz doktor Egy nagyon gyenge fejfájás csillapító.
 Edina Csodálatos.
 Olasz doktor Tudok még szerezni.
 Edina Nem kell. És te mit gondolsz? Szerinted ki vagyok én?
 Olasz doktor Hát nézd! Én nem gondolom azt, hogy te vagy az Isten Lánya. Őszintén szólva az épelméjűségeddel kapcsolatban is maradt még bennem egy mákszemnyi kétely. Amit viszont biztosan tudok az az, hogy igen nagy erő árad belőled, ami rám is hatással van. És ezt én gyógyító erőnek érzem. És biztos vagyok benne, hogy sok embernek lenne még szüksége ilyen gyógyító erőre.
- Edina Szép válasz. Egyházat lehetne építeni rá.
 Melinda Erre? Erre a válaszra? De hát nem ismerte el, hogy te vagy az Isten Lánya!
- Hajdú Edina tudja, hogy mit miért mond. Te nem étheted meg őt, mert ő nem az emberek szerint gondolkodik, te pedig igen.
- Melinda De hogy mondhatja egy vadidegennek, hogy egyházat lehet építeni arra, amit mond? Rádásul egy férfinak, akit alig ismer! Egy szőrös majomnak! *Edina nevet.* De nem majom? Szédít téged azzal, hogy milyen megfoghatatlan élményt okoztál neki, de közben áll az izéje... a... Na! Most hadd ne mondjam már ki, hogy micsodája!
- Hajdú Mindannyiunk nevében köszönöm, hogy nem mondtad ki!
 Melinda Ez csak egy férfi! Egy férfi! És egy férfi sohasem érthet meg téged, és sohasem lehet az igazi tanítványod!
- Hajdú Ööö... Bocsáss meg, Mennydörgés Lánya, de szerinted én mi vagyok?
- Melinda Te nem vagy férfi.
 Hajdú Akkor mi vagyok? Nő vagyok? Kutya vagyok? Macska?

8 Amint az írás mondja: hiszen nem mondtam-e néked: amit az Örökkévaló mond, én azt cselekszem.

- Melinda Na jó, valahol te is férfi vagy. Egyébként meg mondhatod, amit akarsz, biztosan voltak már erotikus álmaid Edinával!
- Hajdú Nem voltak.
- Melinda De voltak!
- Hajdú Ha lettek volna, bevallottam volna nektek, de nem voltak. Hidd el, testvérem!
- Melinda Nem hiszem el!
- Olasz doktor *Nevet.* Hát ez óriási!
- Mari Te nevezsz ki minket? Meg te akarsz megmondani, hogy ki a normális, meg ki a nemnormális, amikor azt sem tudod, hogy Egyiptomban megtalálták azt a női cserepet, amire rá volt írva, hogy most már csak nagyon kevés férfira lesz csak szükség!
- Olasz doktor Mi volt ez?
- Hajdú Ez egy részlet volt az Ábrahámhegyi beszédből Marika sajátos interpretációjában.
- Olasz doktor Ezt vette fel a tévé?
- Hajdú Igen, ezt.
- Olasz doktor És ez után hozták be a Lipótra?
- Hajdú Mármint Edinát?
- Olasz doktor Igen.
- Hajdú Sajnos igen.
- Olasz doktor Na! Erre kíváncsi vagyok!
Zene: Pergolesi: Stabat Mater, 4. tétel (Quea maerbat).
- Hajdú *Olvas. Próza.* Ekkor a doktor úr felolvasta azt a beszédet, amit Edina korábban már előadott az Ábrahámhegyi Művelődési Házban. Akkor negyven fős közönsége volt. A beszédet azonban rögzítette a Kanizsa Televízió, a felvétel átkerült tőlük egy kereskedelmi csatornához, majd megvásárolta a köztévé. Összesen kilencszer volt adásban, és egyes becslések szerint ötmillió ember látta.
- Mari Arról talán mindenki hallott, hogy a nők többen vannak a Földön, mint a férfiak.
- Hajdú Azt viszont kevesen tudják, hogy ötven év múlva ez az arány olyan magas lesz, hogy egyfajta „nemi pólusváltás” következik majd be. Minden jelentős posztot nők töltenek majd be az egész Földön.
- Kórus *Ének.* Nő lesz az orvos.
Nő lesz az elnök.
Néhány férfi
Néhány férfira lesz csak szükség majd.
Nő lesz a püspök.
Nő lesz a pápa.
Néhány férfi
Néhány férfira lesz csak szükség majd.

- Edina Aztán találnak Egyiptomban egy négyezer éves cserépdarabot, amelyre héberül nőnemben írták le Isten nevét. Attól kezdve nem egy nagyszakállú, félelmetes öregembert, hanem egy szerető édesanyát képzelnek majd maguk elé az emberek, amikor imádkoznak.
- Kórus Megbolydul minden.
Az Írás, a Tóra.
Más lesz minden.
Más lesz minden az ember lelkében.
Mert nő lesz az Isten,
És nő lesz az Sátán,
Néhány férfi
Néhány férfira lesz csak szükség majd.
Nem kell félned, jó lesz a nő-világ!
Senki se fojtja vízbe a kisfiát!
Mert nő lesz az Isten.
Bölcs lesz és féltő.
Árva gyermek!
Gyermek! Édesanyádnak képzeld őt!
- Olasz doktor *Nevet.* Persze! Elképzelttem a kolléganőimet, amint átveszik az irányítást az intézetben. A múltkor a Dr. Kassainé felpofozott egy nővérkét, mert az állítólag kilopott egy kávétejszín a fiókjából.
- Edina Na végre egy jó kérdés. Ugye, hogy nem is vagy te olyan buta, doktor úr? Fél tőled a Kassainé, ezért bántja a nővérkéket!
- Olasz doktor *Majd megszakad a röhögéstől.* Persze!
- Edina Te hogy emlékszel vissza? A te családodat ki tartotta össze? Az alkoholista, kurvázós apád vagy inkább szegény édesanyád?
Olasz doktor abbahagyja a nevetést.
- Edina *Melindának.* Te meg mit hisztizel?
- Melinda *A könnyeivel küszködik.* Az én kérdéseimre miért nem mondtad soha, hogy „Jó kérdés!” vagy, hogy „Pontos észrevétel!”?
- Edina Azért, mert nem szoktál jó kérdéseket feltenni.
- Melinda Akkor miért vagyok én még mindig melletted? Miért nem küldesz el engem?
- Edina Azért, mert megszerettek.
- Melinda *Sír.* Én is. Én is nagyon megszerettek.
- Edina Szeretnél alázatot tanulni?
- Melinda Igen, szeretnék!
- Edina Akkor figyelj most Lacikára!
- Melinda A Lacikára? Miért pont a Lacikára?
- Edina *Hajdúnak.* Mit éreztél, amikor azt mondtam a doktor úrnak, hogy egyházat lehetne építeni arra, amit mond?
- Hajdú *A könnyeivel küszködik.* Igen. Bevallom, megfordult a fejemben, hogy egyszer talán majd nekem mondd ezt. De hát ember

vagyok. Úgy gondolkodom, és olyan vágyaim vannak, mint az embereknek. De tudom, hogy létezik egy bölcsebb, egy isteni gondolkodásmód. Ezért, ha te az idegen orvost találsz méltónak a feladatára, őt is ugyanúgy fogom szeretni, mint ahogyan téged szeretlek. *Sír.*

- Olasz doktor *Edinának.* Te ismerted az én édesanyámat?
 Edina Ja, nem. Csak volt egy megérezésem, de... Bocsáss meg! Megbántottalak?
 Olasz doktor Nem... *Sír.*
Edina egy darabig vacillál, hogy kit vigasztaljon meg, végül Melindát öleli át. Melinda simogatja Edinát, majd erőszakkal megcsókolja.
 Melinda Elnézést kérek! Soha többé nem fog előfordulni.
 Edina Te félreértettél engem. Menj el innen!
 Melinda Esküszöm, hogy soha többé egy ujjal sem nyúlok hozzád!
 Edina Nem baj, akkor is el kell menned!
 Melinda Most meggyűlöltél engem?
 Edina Nem.
 Melinda Undorodsz tőlem?
 Edina Én nem vagyok szerelmes beléd, az meg pont nem hiányzik, hogy elterjedjen rólam, hogy lesbikus vagyok, nem Marika?
 Marika Dehogynem! Mi az, hogy lesbikus?
 Melinda Akkor is melletted akarok maradni!
 Edina Nem-nem. Nincs tüzed?
 Melinda Hogy lehet valaki ennyire kegyetlen!
 Edina Amit tenni akarsz, tedd meg!
Melinda el.
 Hajdú Ne menjek utána?
 Edina Na figyelj ide, Lacika! Amikor már csak ketten lesztok a Marikával, megkeres majd benneteket a tévé meg egy csomó újságíró. Én nagyon-nagyon szépen megkérlek, hogy semmit ne adjál hozzá a történetemhez, a könyvedből pedig húzzál ki mindent, amit a fantáziád adott hozzá!
 Hajdú Mire gondolsz?
 Edina Hát, például, hogy én vagyok az Isten Lánya, meg, hogy borrá változtattam a vizet, meg a többi hülyeséget!
 Hajdú De hát, ha kihúzom az Isten Lányát, értelmét veszti az egész!
 Mari Nekem meg a boros rész a kedvencem!
 Edina Mind a kettőt kihúzni! Világos?
 Hajdú De hát... Miért maradnánk mi ketten a Marikával?
 Edina Azért, mert a doktor úr nemsokára közveszélyes őrütnék nyilvánít engem. Elvitet a Marcalkőhidai Zártintézetbe, ahol a betegek kijátsszák az ápolók éberségét, és egy este megerősokolnak, aztán felakasztanak a sporttelep kosárlabdaállványára.

- Olasz doktor Miről beszélsz? Az előbb mondtam Béla atyának, hogy ki foglak engedni az intézetből!
- Edina Közveszélyes Őrülnék fogsz nyilvánítani engem. Pedig én semmi rosszat nem tettem! Volt egy vízióm, de ezért még nem kellene a halálba küldened engem. Nagy bűn a gyávaság! A legeslegnagyobb bűn!
- Olasz doktor Ki akar a halálba küldeni téged? Ne tessed már hülyébbnek magad, mint amilyen vagy!
- Edina Te! Te fogsz engem Marcalkőhidára küldeni! Nézd meg a könyvben! Ott van a huszonkilencedik oldalon. *Csend.*
- Olasz doktor *Lassan, nyomatékka!* Soha. Én sohasem foglak Őrülnék nyilvánítani. Megértetted?
- Béla atya Ez a levél a Vatikánból érkezett. A Szentszék végignézte az Ábrahámhegyi beszéd egy másolatát, és... És mindenben egyetért veled, Edina. Ennek szellemében nemsokára megszüntetik a cölibátust, és engedélyezni fogják a nők pappá szentelését. Számítanak rá, hogy az elsőként veszed majd fel a papi szentséget, és örülnének, ha a jövődöbeli férjedet a környezetben élő papok közül választanád ki. Biztosítanak továbbá szeretetük-ről, és ezúton meghívják a Vatikánba, mert a Szentatya személyesen szeretne találkozni veled.
- Kórus *Allegri: Miserere mei, Deus dallamára.* Fantasztikus a kávé, de drága! Kár! Pedig olyan finom! Össze-vissza cikáznak a gondolataink. Ez egy hihetetlen hír! Vár egy másik élet!
- Hajni *Stabat Mater 5. tétel (Quis est homo) dallamára.* Hiányzol, Laci! Mindenkinek nagyon hiányzol! Esik szét a város darabjaira! Egyre erősebb a Skultéti Géza. Ha ez így megy tovább, tutira megnyerik a választást! De ha megint te vezetnéd a csapatot, Laci, biztosan le tudnánk győzni őket! Talán hallottad, hogy én már a tévében dolgozom, de egy szavadba kerül, és ott leszek melletted megint! Idén nyáron egyedül voltam a Seychelle-szigeteken, de jövőre már újra veled akarok menni! Emlékszel a majomra, aki mindig odajött hozzánk az apartman teraszán?
- Hajdú Bobby?
- Hajni Igen. Ő is borzasztóan szomorú lett, amikor nem talált téged. De ne beszéljünk erről! A lényeg, hogy hiányzol! Mindenkinek nagyon hiányzol!
- Kórus Vár egy régi. Vár egy régi új világ.
Hihetetlen, de úgy tűnik, minden megoldódhat.
- Hajdú Edina azonban udvariasan megkérte Béla atyát, hogy írja meg a Szentatyának, hogy ő sajnos képtelen lenne misére járni, mert egy: ott vagy borzasztóan hideg van, vagy úgy alá durrantának a padsoroknak, hogy leég az emberről a télikabát. Kettő: az emberek hetven százaléka képmutatásból jár oda. Három:

a tisztelendő urak majdnem mindig politizálnak a szentbeszéd alatt, ifjúsági foglalkozásokra pedig azért nem jár, mert utálja az akusztikus gitár hangját. Fogadalmat tett, hogy a továbbiakban egyetlen kérdésükre sem fog válaszolni, mert úgy érzi, hogy őt itt meg akarják kísérteni. A Szürke Galamb pedig követte őt, és szívét öröm járta át, mert ezekért a válaszaikért szerette ő az Isten Lányát.

- Hajni Ez az utolsó szavad hozzám, Lacikám?
Hajdú a szája elé teszi az ujját, és megvonja a vállát jelezvén, hogy sajnos nem szólalhat meg.
- Melinda Jól van. Te akartad.
Énekel a Stabat Mater 3. tételének dallamára (Quea maerbat). Az esküvőmön ismertem meg Máté Edinát. Rögtön hipnotikus hatása alá kerültem, otthagytam szegény vőlegényem, és követtem őt a szektájába. Az „istentiszteletein” állatokat kínoztunk, elevenen felmetszettük a hasukat, majd Edina kitépte a dobogó szívét, beleharapott és továbbadta nekünk. Aztán, aztán felszólított bennünket, hogy legyünk öngyilkosok, mert akkor a mennyországba kerülünk, legyünk öngyilkosok, mert akkor a mennyországba kerülünk. Ezt a borotvát tőle kaptam, hogy üljek egy kád forró vízbe és vágjam fel az ereimet. Kérem, kérem, mentsenek meg tőle! Kérem, kérem, mentsenek meg tőle!
József Melinda vállára teríti zakóját.
- Olasz doktor Ugye nem várja el tőlünk, hogy ezt elhiggyük magának?
- Melinda *Énekel.* Kérem, kérem! Mentsenek meg tőle! Gondoljanak a következő áldozataira! Önök vállalják a felelősséget értük?
- Olasz doktor És maga szerint van valaki, aki tanúsítja mindazt, amit itt elmondott?
Hajni felteszi a kezét.
- Hajdú Te? Hajni! Te? Hát életedben nem voltál egy összejövetelelünkön sem!
- Hajni Vigyázz, Laci! *Szája elé teszi az ujját.* Csss! Nem szabad megszólalni! Tudod!
- Hajdú Esküszöm, hogy sohasem kényszerített bennünket Edina öngyilkosságra.
Hajni kihúzza egy borotvát Hajdú farzsebéből.
- Hajdú Ez nem az enyém! Most látom életemben először ezt a borotvát!
Ez a nyomorult nő csempészte a zsebembe!
- Hajni *Énekel.* Persze-persze-persze-persze-persze!
- Hajdú Marika! Kényszerített Edina valaha is öngyilkosságra, vagy arra, hogy megegyed az állatok szívét?
- Mari Soha! Soha nem mondott nekem ilyet az Edike! Csak egyszer, amikor ötéves korában rá akartam adni azt a barna kötött sapkát, amit annyira utált, akkor mondta, hogy bárcsak fordulnék

- fel! Meg egyszer, amikor kakaspörköltet főztem, elette előlem mind a két kakasherét, pedig tudta, hogy én is nagyon szeretem!
- Hajdú Ó, te Isten marhája, te!
- Olasz doktor Jó! Írok egy nyilatkozatot, amiben Edina kijelenti, hogy sohasem tett ilyesmit. Nekünk az tökéletesen elég lesz. *Edinának*. Neked csak alá kell írnod majd. Jó?
- Edina Bocsánat, nem hallom.
- Olasz doktor Azt kérdeztem, hogy...
Zene: Stabat Mater, 1. tétel basszus szólam csellóra és bőgőre.
Edina! Ha nem írod alá, nekem el kell fogadnom a hölgyek valamását, és tényleg be kell utalnom téged a Marcalkőhidai Zártintézetbe, ahol bekerülsz az úgynevezett hiteselek közé, akik között senki sem tudja garantálni a biztonságodat.
Edina megvonja a vállát és csóválja a fejét.
Ne most kezd el játszani a hülyét! Ne rázd a fejed, hanem szólalj meg! Nem érted?
- Hajni Hát akkor, ha lenne szíves, doktor úr, aláírni a beutalót!
- Olasz doktor Én ezt nem írom alá!
- Hajni Nekem mindegy, hogy maga írja alá vagy egy másik orvos! Mert ezt egy épelméjű orvosnak alá kell írnia! Az meg tökéletesen mindegy, ha magát kirúgják az állásából!
- Olasz doktor Adja ide!
- Mari Jaj Istenem! Ez miattam van! Ne tessék aláírni! Jó gyerek volt az Edike! Mindig segített nekem! Egyszer még a ruháit is összehajtogattal! Többször letörölgette a tévét!
- Béla atya Szólalj már meg! Nem hallottad, mit mondott az orvos? Veszélyes örültek közé fognak zárni! Ezt én sohasem akartam! Én csak azt szerettem volna, hogy gyógyulj meg! Edina! Mondd meg az orvosnak, hogy te sohasem tettél ilyen szörnyűségeket! Emlékszel? Nem szóltam egy szót sem, amikor azt hazudtad, hogy én szerelmes vagyok beléd, pedig papot nem lehetett volna jobban megalázni! Cserébe én nem kérek mást, csak azt, hogy menj oda az orvoshoz, és mondd meg neki, hogy ez a két nő hazudik.
- Edina Bocsánat, nem hallom.
- Béla atya Te hülye! *Pofon*. Te idióta! *Pofon*. *Sír*.
A kurva anyádat! A kurva anyádat! *El*.
Olasz doktor aláírja a beutalót.
- Hajni És akkor lenne itt egy beutaló a Szürke Galambnak is!
- Hajdú Nekem? De én nem vagyok Őrült!
- Hajni Hajaj! Mind ezt mondják! Ugye, doktor úr?
- Olasz doktor Adja ide!
- Hajdú Ne! Én soha életemben nem láttam ezt a nőt!
- Hajni Tessék?

- Hajdú   Soha életemben nem láttam ezt a nőt!
Hajni   Én lehet, hogy süket vagyok, de nem hallom! Kit nem láttál, Lacikám?
- Hajdú   Soha életemben nem láttam a Máté Edina nevű hölgyet!
Hajdú   Menjünk innen, Marika!
Mari   Ne! Ne vigyék el a kislányomat! A kicsikémet! Könyörgöm! Nem engedem! Ne vigyék el! *Hajdú kivonszolja. Zene vége.*
- Hajni   *Melindának.* Ügyes voltál. Ugye, hogy nem is volt olyan nehéz?
Melinda   Hú! Azért az elején nagyon izgultam.
Hajni   Egyáltalán nem látszott rajtad.
Melinda   Biztos? Nem remegett a hangom?
Hajni   Nem, kicsim. Egyáltalán nem. Profi voltál.
Csók.
- József   A zakóm! Bocsánat, a zakóm! Mindegy.
József el.
- Olasz doktor   *Szakállat és bajuszt ragaszt Edinának.* Kelj fel, légy szíves. Nagyon rosszul tetted, hogy nem szólaltál meg, de most már mindegy. Az előbb nem mondtam igazat. Nem olyan veszélyes hely az a Marcalkőhída, csak észnél kell lenned. Nagyon figyelj rám, Edina! Ezeket a hiteseket törvényszéki elmeorvos utalta az intézetbe, különben már mind börtönben ülnének. Ki gyilkosságért, ki erőszakért és pedofil is akad közöttük. Nagyon veszélyesek, de ha mindent rájuk hagysz, nem lesz semmi bajod! Különben is lesznek majd ott ápolók, akik vigyáznak rád! Csak pár napig leszel közöttük. Addig én elintézem, hogy engedjenek ki. De ez idő! Hosszú idő! Nagyon okosan! Nagyon óvatosan!
Olasz doktor el.
- Edina   Mit kell aláírnom? Az előbb mintha azt mondtad volna, hogy alá kell írnom valamit!
Minden elsötétül. Keleties, meditatív zene.
- Őrült 1   Mindaz, aki jajgató asszonytól született e földre,
Tudja, hogy élt valaha egy férfi, kit az Ember Fiának neveztek.
De a vágy a hitre, mely oly parancsoló szüksége a léleknek, mint testnek az éhség,
A vágy a hitre bizonytalan, s elhatalmasodik bennünk a velünk született kétség.
Mert mi van, ha létezett ugyan, de ember volt csupán.
És tetteit a kései tanítványok színezték isteni tetté.
S az ígért Mennyország, hol az igaz lélek tovább él, mikor a test már a sírban hever,
Az ígért mennyország nem létezik, csak a törvény, hogy: porból vagy és porrá leszel!
- Őrült 3   Reggeli után elküldtek kitakarítani a tévészobát. Ahogy megkerültem az épületet, megpillantottam őt. Mozdulatlanul állt a

- kukák mellett, és kifelé nézett, a kerítés irányába, a Gúla-hegy felé. A feje fölött körülbelül másfél méterre egy galamb lebegett, szárnyának egyetlen rezdülése nélkül.
- Őrült 2 Nem lesz sok időnk. A legkisebb hibán is elbukhatunk. Az ápolók nem nézik meg a meccset, csak az összefoglalót. Öt perc. Összesen ennyi időnk van.
- Őrült 1 Nem jön el már soha! Sohasem jön ő már újra el!
Nemzedéknyi időt ígért,
És immár, a kétezer-hetedik¹ esztendő telik el.
- Őrült 3 De igen! Ő az! Vakok voltunk, hogy nem vettük észre, pedig már három napja közöttünk él! Ő az! Akit hétfőn hoztak Budapestről.
- Őrült 1 Vajon származhat-e bármi jó is Budapestről?
- Őrült 3 Jöjj, és lásd meg!
Négy gyufa sercen. Négy őrültet pillantunk meg Edina körül. Gyertyákat gyújtanak meg.
- Kórus Hozsanna a magasságban!
Áldott, aki jön az Úr nevében!
- Ápoló 1 Rádóczy úr! Tessék békén hagyni a tizennégyest!
- Őrült 3 Beszélgetni szabad?
- Ápoló 1 Szabad. Szépen, nyugodtan.
- Őrült 1 Rabbi! Nagyon sokat hallottunk rólad. Állítólag szóról szóra ismered az írást.
- Edina Sajnos nem szóról szóra.
- Őrült 1 És ha én azt mondanám, hogy Máté 6, 18-tól 24-ig?
- Edina Jaj neked, Korazin...
- Őrült 1 És ha mi azt kérnénk, hogy Korazin helyett mondj Budapestet, Bétsaida helyett Miskolcot, Tríusz és Szidón helyett pedig erdélyi városokat?
- Edina Akkor megváltoztatnám az írás betűjét.
- Ápoló 1 Ne mondj ellent nekik, Edina! Mindenkinek jobb lesz így!
- Őrült 2 Kérünk szépen, Rabbi!
- Edina Jaj neked, Budapest! Jaj neked, Miskolc! Mert ha... Marosvásárhelyen vagy... Gyergyószentmiklóson történtek volna azok a csodák, amelyek bennetek történtek, régen megtértek volna zsákban és hamuban! Te is... Te is... Sátoraljaújhely! Talán az éig fogsz felmagasztaltatni? A pokolig fogsz levettetni! Mert, ha Sodomában..., mert ha Szolnokon történtek volna azok a csodák, amelyek benned történtek, megmaradt volna a mai napig.
- Ápoló 2 Gyuri! Öt perc múlva fél!
- Ápoló 1 Rádóczy úr! Gyertek a tévészobába! Kezdődik az összefoglaló!
- Őrült 3 Mi most inkább maradnánk!

1 Az előadásban mindig az aktuális évszám hangzik el.

- Ápoló 1 Magatokra hagyhatunk benneteket egy fél órára?
 Őrült 3 Nyugodtan, Gyurika!
 Ápoló 1 Nem lesz durvulás, ugye?
 Őrült 3 Á! Mi már ilyesmit nem szoktunk csinálni!
 Ápoló 2 Na, akkor öt perc múlva itt vagyunk, jó?
 Őrült 3 Zenét hallgatni, táncolni szabad?
 Ápoló 2 Attól függ, milyen zenét?
 Őrült 3 Csak komolyat.
 Ápoló 1 Azt szabad. Finoman, Rádóczy úr! Nagyon finoman szabad!
 Őrült 3 Magnójukat használhatjuk?
 Ápoló 1 Használhatjátok. Mindjárt visszajövünk, Edina! Hagyj rájuk min-
 dent.
Ápolók el.
- Kórus Hozsanna a magasságban!
 Áldott, aki jön az Úr nevében!
- Őrült 1 És ha én azt mondanám neked, hogy János 6, 16-tól 24-ig?
 Edina Az egy nagyon-nagyon félreérthető idézet lenne.
 Őrült 1 Nagyon szeretnénk hallani tőled, Rabbi!
 Edina Bizony, bizony mondom néktek: ha nem eszitek az Emberfia húsát, és nem isszátok a véré, nincsen tibennetek élet. *Őrült 1 bekapcsolja az ápolók magnóját, ahonnan felhangzik a Stabat Mater első tétele. Két őrült vetkőzni kezd.* Mert aki eszi az én testemet, és issza az én vére, annak örök élete van, és én feltámasztom azt az utolsó napon. Mert az én testem igazi étel, és az én vérem igazi ital. Aki eszi az én testemet, és issza az én vére, az énbennem lakik, és én őbenne. Ahogyan engem az élő Anya küldött el, és én az Anya által élek, úgy az is, aki engem eszik, élni fog énáltalam. *A felerősödő zenére a két zokogó, meztelen őrült, előbb papírcsákót és papírszoknyát ölt magára, melyben valamiféle ókori, szerencsétlen katonák benyomását keltik, majd lassan, szertartásosan megerőszkolják Edinát. Ezután papírkoronát húznak a fejére, majd felakasztják. Edina egyre feljebb húzott teste, lassan látomás-szerűen tűnik el a derengő fényben. Őrültek el. Hajni kosárlabdát pattogtatva érkezik. Az eltűnő Edina irányába emeli a labdát, mintha csak kosárra akarna dobni. A labda azonban kiesik a kezéből. Fényváltás. Melinda és Olasz doktor érkezik.*
- Melinda Hajnalka! Hajni! Hallotok? Hajni! Gyerekek, ez nekem most teljesen süket. *Olasz doktornak.* Akkor felkészült?
- Olasz doktor Igen. De ha lehet, akkor ne essen szó arról, hogy én is kezeltem.
 Melinda Hogyhogy? De hát ezért hívtuk ide!
 Hajni Hallotok, Melinda?
 Melinda Igen! Végre, most igen! Nagyon jól!
 Hajni Szervusz, Melinda! Élő adásban vagytok. Milyen most a hangulat Marcalkőhidán?

- Melinda Bocsáss meg, Hajnalka, de nem hallottam a kérdésed végét!
- Hajni Azt kérdeztem, Melinda, hogy milyen most a hangulat Marcalkőhidán?
- Melinda Igen. Erre én azt tudom neked mondani, Hajnalka, hogy a hangulat most teljesen normális. Az előbb a kollégám megszámolta, és pontosan százötven² ember van még itt körülöttünk, de ők is nemsokára haza fognak menni.
- Hajni Állítólag ma reggel az ország több pontjáról húsz-harminc fős csoportok indultak el hozzátok. Ők megérkeztek már?
- Melinda Erre azt kell, hogy mondjam, hogy azok a csoportok, vagy el sem indultak, vagy útközben más célt választottak maguknak, mert mostanra az ország legtávolabbi pontjáról is meg kellett volna érkezniük.
- Hajni Ezek szerint most már csak helyi lakosok vannak ott?
- Melinda Igen, ezt szinte teljes biztonsággal kijelenthetem, és még annyit tennék hozzá, hogy soha nem is volt itt más a helyi lakosokon kívül.
- Hajni Úgy tudom, van egy vendéged.
- Melinda Igen. Itt áll mellettem doktor Olasz Botond, az Országos Pszichiátriai és Neurológiai Intézet munkatársa. Doktor úr! Milyen gyakorisággal fordul elő, hogy a betegek megölnek egy másik beteget?
- Olasz doktor Nagyon ritkán. Nagyon ritkán történik ilyesmi.
- Melinda Tudna esetleg egy korábbi példát mondani?
- Olasz doktor Igen. Ezerkilencszázhatvanháromban történt egy hasonló eset.
- Melinda Abban az esetben is a vallási fanatizmus, a vallási téboly volt a kiváltó ok?
- Olasz doktor Nem. Tudomásom szerint azt a tragédiát anyagi jellegű nézeteltérés okozta.
- Melinda Ön lát valamilyen összefüggést az egészségügy jelenlegi helyzete és a mostani eset között?
- Olasz doktor Nem. A kollégáim a legnagyobb szakszerűséggel jártak el, és a körülmények is megfelelőek voltak.
- Hajni Ön jól ismerte Máté Edinát, hiszen személyesen kezelte! *Csend.* Halló! Hallotok engem?
- Melinda Igen.
- Hajni Nagyszerű! Doktor úr! Ön kezelte Máté Edinát! Milyen volt a viszonya vele? Hogyan tudná jellemezni őt?
- Olasz doktor A viszonyom vele, klasszikus orvos-beteg viszonynak volt nevezhető...
- Hajni Agresszív, netán szuicid alkat volt?

---

2 Az előadásban mindig a hozzávetőleges aktuális nézőszám hangzik el.

- Olasz doktor Nézze. Én egyszer találkoztam vele, és ez túl rövid idő ahhoz, hogy pontos szakvéleményt mondjak.
- Hajni Akkor ne mondjon szakvéleményt! Mondja a személyes benyomásait. Mi az, ami leginkább megmaradt önben abból a találkozásból? *Olasz doktor rázza a fejét.* Itt van előttem Hajdú László „A Szürke Galamb Evangéliuma” című könyve. A könyv harminckettedik oldalán, ön erre a kérdésre azt válaszolja, hogy... Idézem: „Legnagyobb bűn a gyávaság.”
- Olasz doktor Igen.
- Hajni Meg tudná ezt magyarázni?
- Olasz doktor Nem.
- Hajni Értem. Melinda! Jelentkeztek-e még szemtanúk, akik látták Edinát az égbe emelkedni?
- Melinda Nem, Hajnalka! Nem jelentkezett senki, és a jelenlegi szemtanúk beszámíthatóságát is vizsgálják még.
- Hajni Előkerült-e a holttest?
- Melinda Nem, a holttest nem került elő.
- Hajni Kire gyanakszik a rendőrség?
- Melinda Ezzel kapcsolatban friss információim vannak.
- Hajni Igen?
- Melinda A rendőrség állítólag arra gyanakszik, hogy Edina tanítványai lopták el a holttestet, de ezt a hírt még nem tudom megerősíteni.
- Hajni Bíró Melinda, köszönjük szépen! Kedves nézőink, biztos vagyok benne, hogy sokat hallunk még erről az ügyről, most azonban műsorunk végéhez értünk. Az ünnepek alatt is találkozunk majd, de addig is engedjék meg, hogy a magam és kollégáim nevében kívánjak önöknek kellemes húsvéti ünnepeket!
Trombita és dobszóra húsvéti körmenet vonul át a téren. A menetben Edina kivételével felismerhetjük a darab szereplőit. Béla atya egyházi zászlót visz, Hajdú László Edina kórházi köpenyét, Bíró Melinda pedig felvágott erű karját tartja a magasba és egy véres borotvát. A trombita a „Krisztus feltámadott...” kezdetű egyházi éneket játszsza. Mikor a menet már kellően eltávolodik, az égből lehull Edina két kopott papucsca.
Vége.

2007. október